

थमेन पदेन पस्पराथेदमन्तरिक्षं द्वितीयेन दिवमुत्तमेनैताम्बुवैष एतस्मै विष्णुर्व्यज्ञो
 विक्रान्तिं विक्रमते तस्माद्विष्णुक्रमान्क्रमते तद्वाऽऽत एव पराचीनं भूयिष्ठा-इव
 क्रमते ॥ १॥ तदु तत्पृथिव्यां विष्णुर्व्यक्राऽस्त । गायत्रेण हृन्दसा ततो निर्भक्तो
 योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मोऽन्तरिक्षे विष्णुर्व्यक्राऽस्त त्रैष्टुभेन हृन्दसा ततो निर्-
 भक्तो योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मो दिवि विष्णुर्व्यक्राऽस्त जागतेन हृन्दसा ततो
 निर्भक्तो योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्येवमिमांल्लोकान्समारुह्याथैषा गतिरे-
 षा प्रतिष्ठा य एष तपति तस्य ये रश्मयस्ते सुकृतोऽथ यत्परं भाः प्रजापतिर्वा
 स स्वर्गी वा लोकस्तदेवमिमांल्लोकान्समारुह्याथैतां गतिमेतां प्रतिष्ठां गच्छति प-
 रस्तात्त्रैवावाङ् क्रमेत य इतोऽनुशासनं चिकीर्षिद्वयं तद्यस्मात्परस्तादर्वाङ् क्रमते
 ॥ १० ॥ अपसरणातो ह वाऽअग्रे देवा जयन्तोऽजयन् । दिवमेवाग्रेऽथेदमन्तरिक्षम-
 थेतोऽनपसरणात्सपत्नाननुदत्त तथोऽएवैष एतदपसरणात् एवाग्रे जयन्जयति दि-
 वमेवाग्रेऽथेदमन्तरिक्षमथेतोऽनपसरणात्सपत्नाननुदत्तऽयं वै पृथिवी प्रतिष्ठा तद-
 स्यामेवैतत्प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठति ॥ ११ ॥ तदु तद्विवि विष्णुर्व्यक्राऽस्त । जागतेन
 हृन्दसा ततो निर्भक्तो योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मोऽन्तरिक्षे विष्णुर्व्यक्राऽस्त त्रै-
 ष्टुभेन हृन्दसा ततो निर्भक्तो योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः पृथिव्यां विष्णुर्व्यक्राऽ-
 स्त गायत्रेण हृन्दसा ततो निर्भक्तो योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मोऽस्मादन्नादस्यै
 प्रतिष्ठायाऽऽत्यस्याऽहोदह सर्वमन्नाद्यं प्रतिष्ठितं तस्मादाह्नास्मादन्नादस्यै प्रतिष्ठा-
 याऽऽति ॥ १२ ॥ अथ प्राङ् प्रेक्षते । प्राची हि देवानां दिक् तस्मात्प्राङ् प्रेक्षते ॥ १३ ॥
 स प्रेक्षते । अगन्म स्वरिति देवा वै स्वरगन्म देवानित्येवैतदाह सं ज्योतिषा-
 भूमेति सं देवैरभूमेत्येवैतदाह ॥ १४ ॥ अथ सूर्यमुदीक्षते । सैषा गतिरेषाप्रतिष्ठा
 तदेतां गतिमेतां प्रतिष्ठां गच्छति तस्मात्सूर्यमुदीक्षते ॥ १५ ॥ स उदीक्षते । स्वय-
 म्भूरसि श्रेष्ठो रश्मिरित्येष वै श्रेष्ठो रश्मिर्यत्सूर्यस्तस्मादाह स्वयम्भूरसि श्रेष्ठो र-